

שותפות, אמון ולחמנייה עם חומוס

כמו בתי ספר נוספים ברחבי הארץ, גם אנחנו בעמל טכנולוגי תל-אביב, קיבלנו בשנים הקודמות כריכים מלקט ישראל בעזרתם יכולנו לקוות שבטן מלאה תאפשר לתלמידים שלנו ראש פנוי יותר ללמידה.

השנה התברר כי אם נרצה להמשיך לקבל את הכריכים יהיה צורך במימון משלים מצידנו. החידוד מחדש של התנאים לקבלת הכריכים, אפשר לנו להיזכר שיש חלק מהתלמידים שלא מוכנים לאכול את הכריכים מתוך תחושה ש"מה שמקבלים בחינם לא שווה הרבה" ולעשות מעשה...

היה לנו ברור שאנחנו רוצים לאפשר לתלמידים לתת כדי לקבל וההתלבטיות המרכזיות היו כמה גובים על כריך ואיך... עלו רעיונות שונים ובסופו של דבר הוחלט לגבות שקל על כריך – דמי עלות – ולעשות זאת באמצעות קופה שתוצב ליד סלסלות הכריכים. כשהגעתי למועצת התלמידים כדי להתייעץ איתם לגבי הפתרון של חדר המורים, נתקלתי במבטים מופתעים.

"למה את מאמינה שכולם ישלמו?"

אנחנו מאמינים בכך. אמרתי להם. כמו בדברים אחרים, גם כאן. הפתרון הזה לא נראה להם והם הציעו לגבות את הכסף בעצמם. נציג מועצה שייקח כסף בכל בוקר תלמידי הכיתה שלו שרוצים כריכים וישים את הכסף בשמם בקופה.

חזרתי למורים. התלבטנו שוב. מצד אחד, רצינו לתת למועצה את האפשרות ליישם החלטה שהיא החליטה. מצד שני, לא רצינו לקבל את חוסר האמונה שלהם ביכולת שלנו להאמין בהם. זו הייתה הזדמנות חינוכית של ממש להוכיח להם שלמרות החוויות שאיתן הגיעו אלינו לבית הספר, פה אנחנו מאמינים בהם. המורים הציעו שלושה שבועות של ניסוי עם קופה מרכזית ליד הסלסלות. ואמון.

חזרתי למועצה. הם הסכימו לנסות. לא בלי חשש.

אחרי שכל נציג מועצה דיווח לכיתה שלו, כמו בכל שבוע, על הסוגיות שנדונו כולל ההחלטה לגבי הכריכים, עברתי גם אני בכיתות. שני נושאים העסיקו את התלמידים. הראשון – בקרת האיכות. מי יכין את הכריכים? איך נדע שרמת הניקיון וההשקעה ראויות? השני – אם נרצה שישלמו, עלינו להעמיד מורה או

תלמיד שיגבה את הכסף. סיכמנו שכיתה בביה"ס תהיה אחראית על ההכנה.
"ובעניין התשלום," עניתי "קודם נאמין ואז נראה".

ביום הראשון נשאר לא מעט כריכים בסלסלות. בשני ובשלישי הם פחתו.
תלמידים נכנסו לחדר המורים לראות איך מכינים את הכריכים ולוודא עמידה
בסטנדרטים. אנחנו בשבוע השני של הניסוי. יש כסף בקופה. אנחנו משתמשים
בו כדי לגוון את הממרחים ושוקלים גם להוסיף ירקות.
ובעניין האמון?

בהפסקה הראשונה של היום הראשון הכנסנו את הקופה לחדר המורים במטרה
להוציא אותה בהפסקה הבאה. כשהוצאנו אותה ראינו שיש פחות כריכים
בסלסלה ושמונחים בה שלושה שקלים.

הם לא מצאו את הקופה.

בהפסקה הבאה הצטרפו עוד ארבעה.

מאז אנחנו לוקחים אותה רק בסוף היום.